N°. 573. 1855.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

DONDERDAG 29 MAART.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegel regt daaronder begrepen.

Voor hem, die in de geschiedenis der wereld bovenal de geschiedenis ziet van de verstandelijke en zedelijke ontwikkeling van het menschelijk geslacht, — die in de opvolging en den zamenhang der gebeurtenissen de onwederlegbare bewijzen zoekt en vindt van de ontknooping van het plan der Goddelijke wijsheid, welke de lotgevallen der menschen regelt, — voor hem is het tijdperk, dat wij beleven, hoogst merkwaardig.

Actie en reactie, driftig vooruitdringen en even heftig tegenhouden, worden in onze dagen evenzeer waargenomen als in vroegere, waarin de drang tot ontwikkeling zich krachtig vertoonde. De uiterlijke teekenen, waardoor zij zich kenmerken, mogen van een anderen aard zijn dan vroeger en, in 't algemeen, meer den stempel dragen van onze meer gevorderde beschaving; de hefboomen, die men heden aanwendt, zijn krachtiger dan zij ooit te voren waren.

Het groote gebrek evenwel, dat men aan den geest van onzen tijd toeschrijft, is: dat hij te sterk *op eens* vooruit wil. Is dat verwijt gegrond? Het is eene vraag, waarvan de beantwoording door een man is ondernomen, die velen met ons, allezins daartoe geregtigd zullen oordeelen; een man, die op het gebied van de staatkunde, voornamelijk in de takken van finantie- en belastingwezen, als gezag mag gelden, en wiens beschouwingen, omtrent die vraag, wij ditmaal onzen lezers wenschen mede te deelen.

De heer Mr. P. P. van Bosse heeft, namelijk, dezer dagen, eene merkwaardige en allezins gewigtige verhandeling geschreven, onder den bescheiden titel van »*voorrede*« tot de vertaling van een interressant werk: »*De vrijheid van handel en scheepvaart en haar invloed op nijverheid en volkswelvaart*«, door Henry Dunckley; in welke voorrede, o. a., de beantwoording dier vraag voorkomt.

»Geheel ongegrond« — lezen wij — »is dat verwijt misschien niet, vooral waar het de hervorming geldt op het staatkundig gebied. Althans bij verscheidene volken heeft men in dit opzigt proeven genomen, die niet gelukkig zijn geslaagd en niet konden slagen. Thans even als vroeger, wanneer het groote maatschappelijke verbeteringen van dien aard gold, heeft het al te onstuimig voorwaarts dringen aan de goede zaak schade toegebragt, en de reactie in de hand gewerkt. Maar het behendig gebruik, dat de reactie van de misstappen harer tegenpartij heeft weten te maken, verdient dan ook in dubbele mate opmerking. Zij versiert zich tegenwoordig met den zachten naam van *conservatisme*, en tracht ook daardoor aan de onnadenkende menigte wijs te maken, dat het haar alleen te doen is om den voortgang zachtkens te leiden, niet om dien te stuiten.

»Maar terwijl vroeger de belangen van Vorsten en grooten, de belangen van individuën en kasten genoegzaam alleen de aandacht tot zich trokken, verbetering van het lot der mindere klassen veelal gerekend werd te behooren tot het veld der bespiegelingen van wijsgeeren en kamergeleerden, althans als eene zaak, waarmede geen Staatsman zich behoefde te bemoeijen: ten huidigen dage is juist het tegendeel waar. In vele landen zelfs, waar anders het zoogenaamde conservatisme elken stap tot ontwikkeling angstvallig tegenhoudt, waagt men het niet, de gewigtige vraagstukken, waartoe de beschouwing van dit onderwerp aanleiding geeft, geheel onaangeroerd te laten. De waarheid van het beginsel, dat algemeen belang behoort te gaan boven individueel belang, wordt, zij het dan niet altijd met volle overtuiging, noch zonder *arrière pensée*, meer en meer algemeen gehuldigd.

»Wel is waar, werd ook in de vorige eeuw de bevordering van algemeene belangen krachtig op den voorgrond gesteld en als beginsel van handeling aangenomen, en nu moge men op al de gruwelen en utopiën van de mannen van de Fransche revolutie wijzen, voorbij ziende al het noodlottige van het vroegere despotisme, — zeker is het, dat, wil men de 18de eeuw in billijkheid beoordeelen, men het voorafgaande tijdperk niet mag vergeten. Maar zelfs de welgezinde hervormers van die eeuw maakten zich schuldig aan eene onverschoonbare misdaad. Zij verklaarden den oorlog niet alleen aan eenen verouderden maatschappelijken toestand, die dringend hervorming eischte: zij voerden krijg tegen het Christendom, ja, tegen elke geopenbaarde godsdienst. Is het dan te verwonderen, dat hunne plannen mislukten en dat zij niets dan verwarring stichten? In dit opzigt is onze tijd verre boven den voortijd verheven. Daarom zal nog niemand beweren, dat de menschen tegenwoordig alle zoo veel beter en zedelijker zijn dan vroeger.

Men mag de schaduwzijde van onze eeuw niet blind voorbij zien. Maar in 't het algemeen mag men beweren, dat onze tijd, in mildheid van beginselen, in wezenlijke en werkdadige zucht om het algemeen belang der menschheid te bevorderen, in zedelijkheid en godsdienstzin, voor geene der vroegere eeuwen behoeft onder te doen, en dat hij boven de meeste ver verheven is. Bij al de onvolkomenheid en verkeerdheden, die nog voorhanden zijn, behoeven de zonen der negentiende eeuw zich over hunne eeuw niet te schamen. Als tijdperk van krachtigen vooruitgang in eene goede rigting is zij hoogst merkwaardig.

Onder de groote verschijnselen, die zich aan ons oog voordoen en die van overwegenden invloed op den loop der wereldgeschiedenis zijn en zullen zijn, bekleeden vooral de vooruitgang en ontwikkeling van den Anglo-Saksischen volksstam eene eerste plaats. Bij dien stam is, meer dan bij eenig ander volk, de openbare geest altijd levendig gebleven: eene omstandigheid, op geschiedkundige gronden ligt verklaarbaar, wanneer men let op het groote verschil van bestanddeelen, waaruit de Britsche natie is zamengesteld. Zamenwoning van verschillende rassen op denzelfden grond, moest wel bij voortduring wrijving, botsing, soms van belangen, te weeg brengen; de belangstelling in de algemeene zaak bleef vooral daardoor steeds opgewekt. Juist daardoor heeft de Engelsche natie zich in den loop der eeuwen zoo krachtig ontwikkeld.

In vroegere tijden scheen de Voorzienigheid aan de Zuidelijke Staten de roeping te hebben toegedacht om het Christendom en de beschaving te verspreiden. Spanje, Portugal en Frankrijk waren meester van een groot gedeelte der min beschaafde wereld. En langzamerhand, stuk voor stuk, ontvielen hun al hunne koloniën bijna, terwijl het gebied der Anglo-Saksen zich meer en meer uitbreidde.

Welke is de oorzaak van dien toenemenden bloei en ontwikkeling van Groot-Brittannie? Zij is deze: geene maatschappelijke wonde is er, die de Engelsche natie niet durft peilen: geen in- of uitwendig gevaar, dat zij niet durft onder de oogen zien: geen geneesmiddel, hoe hard en krachtig ook, voor welks aanwending zij terugdeinst. Het privaat belang moge de invoering van groote maatschappelijke verbeteringen lang weten tegen te houden, na verloop van eenigen tijd wordt de waarheid algemeen erkend en de vermogende kracht der openbare meening breekt de zwakke dammen: de stroom is onwederstaanbaar.

Geen Staat, geen volk is vrijgesteld van het algemeen lot: ook Engeland zal deelen in het lot van het ondermaansche; maar zoolang het steeds het oog gevestigd houdt op hetgeen daar buiten en daar binnen verandert en wijziging en hervorming aanbrengt, waar dit noodzakelijk is; zoolang geene vrees voor het aanraken van hetgeen bestaat, omdat het bestaat, de oogen voor elk gevaar doet sluiten, tot zoolang zal Groot-Brittannie bloeijen.

En wanneer wij er op letten, dat behalve Engeland nog slechts één Staat in Europa gevonden wordt, die in het bezit is gebleven van het grootste gedeelte zijner koloniën; dat ons vaderland naast het trotsche Albion het land is, waar de beginselen van burgerlijke en godsdienstvrijheid het eerst en het krachtigst wortel hadden geschoten en opgekweekt werden, dan moeten wij voorzeker het oog gevestigd houden op de hervormingen op het gebied der handelsvrijheid, als middel tot bevordering van de stoffelijke belangen der natie, die bij onzen nabuur plaats hebben. Hoe groot verschil er in beider toestand ook zij: wij hebben er met den heer van Bosse op gewezen, één groot punt van gelijkheid bestaat bij beiden; beiden schijnt de roeping te zijn weggelegd, beschaving en verlichting onder andere volkeren te verspreiden. En wanneer wij dan nagaan, dat Engeland zijne scheepvaart, even als wij, van knellende banden heeft ontslagen; dat daar een nieuw stelsel van voorziening in de behoeften van den Staat is toegepast en dagelijks meer en meer wordt uitgebreid; wanneer wij zien, dat daar de gevolgen van die hervormingen grootsch en heilrijk zijn geweest, dan voorzeker moeten wij een blik slaan op hetgeen dáár is verrigt, in dagen, waarin van zoo vele zijden met kracht wordt aangedrongen op de hervorming van ons belastingwezen.

De Staatsraad Commissaris des Konings in de provincie Zuid-Holland heeft bij circulaire van den 25en Maart jl. de gemeente-besturen ten ernstigste aangemaand [zie het No. van eergister], om *zonder verder verwijl* over te gaan, voor zooverre dit niet reeds is geschied, tot de herziening van de thans binnen de gemeenten bestaande, nog op den ouden voet ingerigte plaatselijke belastingen en tot het inzenden deswege aan Gedeputeerde Staten der daartoe strekkende voordragten. Zoo toch het tijdstip eenmaal daar is, binnen hetwelk de plaatselijke belastingen aan 's Konings goedkeuring moeten worden onderworpen, *zonder dat die is verkregen*, dan hebben de gemeente-besturen groote verwikkelingen en bezwaren in de dienst te wachten, daar met dat tijdstip alle vroegere belastingen zullen zijn vervallen en de gemeenten van aanzienlijke inkomsten zouden zijn verstoken. Vermits binnen weinige maanden moet worden overgegaan tot het opmaken der gemeentebegrooting voor 1856, zullen daarin niet wel belastingen kunnen worden voorgedragen, die gedurende het geheele jaar geheven zouden worden, krachtens wettigingen, vroeger verkregen door de wet, met den 29 Junij 1856 vervallen verklaard, en zou aan zoodanige begrootingen de goedkeuring van Gedeputeerde Staten moeten worden onthouden. Onder de te herziene belastingen moeten almede begrepen worden de *hoofdelijke omslagen*, mitsgaders de regten, loonen en andere gelden, die in art. 238 der gemeente-wet zijn opgenoemd, en volgens dat artikel voor plaatselijke belastingen worden gehouden.

Die aanbeveling is zeker allezins noodzakelijk bij de traagheid en den onwil, die zich bij sommige gemeentebesturen openbaren, om aan dit gewigtig werk de hand te slaan en de wijze, waarop die taak wordt vervuld, zal voor de kiezers, bij de dit jaar plaats hebbende aftreding van één derde der leden van den Gemeenteraad, tot een billijken maatstaf hunner keuze kunnen verstrekken.

De staatkundige zoowel als de kerkelijke dagbladen hebben in der tijd deel genomen aan den strijd, die op het gebied der *Maatschappij tot Nut van 't Algemeen* gevoerd werd, over de toelating van niet-Christenen als leden der Maatschappij, en wel verre dat zulks beslist schijnt door het besluit der Algemeene Vergadering van Augustus 1854, waarbij de slagboom schijnt te zijn opgeheven, die de toetreding verhinderde, laat het zich aanzien, dat in de aanstaande Algemeene Vergadering het genomen besluit op nieuw zal worden ter sprake gebragt en krachtige pogingen zullen worden aangewend, om daarop terug te komen, in het vooruitzigt, dat het weder zal worden ingetrokken.

Het Amsterdamsche 2de departement heeft daartoe bereids een bepaald voorstel gedaan, dat vóór den 1sten Februarij dezes jaars bij het hoofdbestuur ingekomen, op de punten van behandeling moet worden gebragt, omdat art. 128 der wetten toelaat deze jaarlijks te ver-

anderen, niettegenstaande het volgend artikel eene herziening om de tien jaren voorschrijft.

Die omstandigheid heeft den heer A. VAN ECK, bewaarder van de hypotheken en het kadaster te Zierikzee bewogen om tot zijne medeleden der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, *een woord* te rigten *over art.* 4 *der nieuwe wet*, waarin met eene duidelijkheid, juistheid en onbevangenheid van oordeel, die wij hoogelijk roemen, het geschil in zijn oorsprong, aard, strekking en gevolgen wordt voorgesteld.

De geachte schrijver is allezins bevoegd, om dat woord tot zijne medeleden te voeren, daar ook door hem de grond gelegd is tot de aangenomene wijziging in een voorstel, dat in de Vergadering van het Zierikzeesche departement reeds den 21 September 1853 met algemeene stemmen is aangenomen. Zijn woord zal indruk maken ook bij hen, die steeds verdraagzaamheid in den *mond* hebben, maar *in hunne daden toonen* het echt Christelijk, het zuiver Protestantsch beginsel niet te kennen en die, zoo *al* het bewijs van lidmaatschap van eenig Christelijk Kerkgenootschap hun de vrijheid gaf, om zich den toegang tot de Maatschappij te doen openen, evenwel geen de minste waarborg konden mede brengen, dat zij instemden met die *Christelijke beginselen*, waarop de Maatschappij is gegrond. Teregt zegt de schrijver daarvan: »de »Maatschappij treedt thans in geen inquisitoriaal onder»zoek naar iemands geloofsbelijdenis, maar verlangt »daarentegen ook een veel grootere waarborg dan »vroeger, en wel instemming met hare beginselen, »waarvan vroeger geen sprake was.» En in een tijd, waarvan het verschil tusschen de onderscheidene Protestantsche Kerkgenootschappen meer en meer verdwijnt en het wezen der Godsdienst in de hoofdwaarheden van hetgeen beleden wordt, het voorname punt van vereeniging schijnt te worden, komt het alleen op de *beginselen* aan. Zoo heeft dan ook het Hoofdbestuur der Maatschappij tot *Nut der Israëliten in Nederland* de zaak uit het regte oogpunt beschouwd, toen zij onlangs de bezwaren mededeelde, die de aanvaarding van het lidmaatschap bij de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen in den weg staan. Maar die bezwaren mogen de Maatschappij niet verhinderen de deur wijd open te zetten en wij zeggen het den heer VAN ECK, wiens brochure wij gaarne in veler handen zagen, van ganscher harte na: »Die ter goeder trouw »de toepassing van het waarachtig Christelijk beginsel »wil, moet, met de noodige waarborgen voor de hand»having van dat beginsel, zich in de *mogelijkheid* tot »de toetreding der Israëliten verheugen.»

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Ook heden is weinig nieuws mede te deelen. Steeds stilzwijgen omtrent hetgeen te Weenen voorvalt. De *Times*, bevestigende hetgeen reeds sedert twee dagen is gemeld zegt, dat de twee eerste punten reeds aangenomen zijn en dat de protocollen, daarop betrekking hebbende, op het eind der zitting van Maandag onderteekend zijn, en dat toen de beraadslaging over het derde punt is aangevangen.

Dat derde punt het meest teedere zijnde, zoo is te verwachten, dat de discussie daaromtrent van langeren duur zij, dan die over de twee eerste punten, en dat, wat ook de uitslag daarvan mogt wezen, men daarvan binnen de eerste twee of drie dagen niets vernemen zal.

Men moet dus geduldig afwachten. Men denke slechts hoe de toestand veertien dagen geleden was. Wie kon denken, dat in die twee weken de zaken een zoo spoedigen keer in vredelievenden zin zouden nemen.

En nogtans moeten wij telkens, wanneer wij de woorden « vredelievende zin » schrijven, onze lezers waarschuwen, om op mogelijke teleurstelling voorbereid te zijn; moeten wij hen herinneren, dat het slechts hoop geldt, min of meer gegronde mogelijkheid; maar, ongelukkig, nog geen zekerheid omtrent het sluiten van den vrede. Aangenomen, dat die zoo zeer gewensche uitkomst op slot van rekening verkregen wordt, kunnen er voor het welgelukken der onderhandelingen nog zoo vele afwisselingen plaats hebben, die wel van dien aard zijn om tot vrees aanleiding te geven.

Bij gebrek aan berigten omtrent de conferentien, brengen sommige speculanten eene groote menigte geruchten in omloop, die, naar eigenbelang het hun ingeeft, gunstig of ongunstig zijn. Hier is het, dat de heer Bourqueney in den boezem van de conferentie der gezanten, de slooping van Sebastopol zou aangeroerd hebben, waarop de Russische plenipotentiarissen de vergaderzaal zouden hebben verlaten.

Gelukkig wordt van eene zeer geloofwaardige zijde gemeld, dat de heer Bourqueney stelligen last ontvangen heeft, om op dit punt niet aan te dringen. Daar is het, integendeel, dat het derde punt reeds tot beslissing gebragt is, nog vóór dat de beide eerste vragen waren opgelost.

Onze lezers weten reeds, dat men aan dergelijke geruchten niet te veel gewigt moet hechten. Van de beurs heeft men geen ernstige berigten te wachten.

Zeker is het, dat zoowel te Weenen als te Londen, te Berlijn als te Parijs, de vredelievende indruk blijft voortduren, en alle berigten uit de eerste dier hoofdsteden zijn eenstemmig omtrent den verzoenenden geest, welke de plenipotentiarissen schijnt te bezielen. De vertegenwoordigers van Rusland zouden zich vooral in dit opzigt doen kennen.

Indien men eene correspondentie uit Berlijn, onder dagteekening van 20 Maart, aan *de Presse* gerigt, kan gelooven, dan zou er, afgescheiden van de circulaire van 10 Maart, welke onze lezers reeds bekend is, nog een andere, meer gematigde bestaan, waaraan nog meer gewigt verdient gehecht te worden.

« Deze circulaire, zegt *de Presse*, is gerigt aan den heer Budberg, ambassadeur van Rusland, bij het hof van Berlijn. De heer Nesselrode hernieuwt en bevestigt zijne vredelievende verklaringen. Hij zwaait lof toe aan de ijverige pogingen van Pruissen, ten voordeele van den vrede. Zelfs, zegt men, geeft hij de verzekering, dat Rusland om zijne vredelievendheid van de wereld te toonen en om ook te bewijzen dat Pruissen niet ligtvaardig voor Ruslands bedoelingen borg blijft, tot de uiterste grens van eervolle concessiën zal gaan.

Indien deze mededeelingen juist zijn, dan is het moeijelijk te gelooven, dat men tot geen vredelievende schikking zal geraken.

De generaal Forey, op wiens rekening vele valsche geruchten in omloop gebragt zijn, zal het leger in het Oosten verlaten.

De *Moniteur* heeft eergister op de voor dien generaal meest eervolle bewoordingen zijne benoeming tot een belangrijk bevelhebberschap in Algerie medegedeeld.

Meermalen is reeds lof toegezwaaid aan het waardig gedrag van Frankrijk in het algemeen en van de Fransche pers in het bijzonder, bij het overlijden van Keizer Nicolaas.

Daarvan is dezer dagen weder een nieuw bewijs geleverd.

De *Moniteur* behelsde eergister een artikel, waarin een tafereel wordt opgehangen van de regeringsdaden van Nicolaas Keizer van Rusland, en de gevolgen worden ontwikkeld, die zijn overlijden kan na zich slepen.

Dit artikel eindigt aldus:

Eene natie, zoo groot als de Fransche, verheugt zich niet wanneer de dood een harer tegenstanders, hoe magtig die ook zijn moge, treft.

De wereld zal echter begrijpen, dat God, toen Hij den vorst uit den strijd wegnam, die dien strijd had begonnen, tevens den voornaamsten hinderpaal van den vrede heeft doen verdwijnen. Frankrijk staart onpartijdig in den groeve van den overleden Czaar; Frankrijk put uit de verdwijning van een vijand geen vertrouwen; dat vertrouwen put Frankrijk uit de medewerking zijner bondgenooten, uit de heldhaftigheid zijner kinderen, uit het geluk zijner wapenen, uit de geregtigheid zijner zaak.

Frankrijk voert slechts de oorlog met zulk eene volhardende geestkracht, ten einde het staatkundig evenwigt van Europa te bevestigen, dat door eene eerzucht bedreigd wordt, die door geheel de wereld gelaakt werd, voor dat de geschiedenis haar veroordeelde.

In de beide parlements-huizen is op den avond van den 26 Maart een voorstel tot het geven van een nieuwen waarborg voor de nieuwe Sardinische leening aangenomen.

Sir Charles Wood gaf de toezegging, dat de havens der Oostzee en Witte zee zullen worden geblokkeerd gedurende het gansche saizoen.

Met 214 tegen 160 stemmen is in het Lagerhuis besloten tot de tweede lezing van de voordragt tot afschaffing van het zegel op de dagbladen.

Uit Berlijn wordt onder dagteekening van 27 Maart gemeld: Volgens een berigt uit de Krim van den generaal Osten-Sacken hebben drie bataillons Zouaven, gesteund door eene sterke reserve, op 17 Maart een aanval beproefd op de legerplaats vóór de nieuw aangelegde Russische redouten.

Zij werden echter met groot verlies teruggeslagen.

Na deze vruchtelooze poging handelden de geallieerden minder krachtig tegen de vestingwerken.

Den 20 is Gortschakoff voor Sebastopol aangekomen.

In de zitting der Cortes van 20 Maart hadden de beraadslagingen over het budget van oorlog plaats. Nadat daarop met goedkeuring van den minister van oorlog eene vermindering van 16 millioen realen was gebragt, werden nog eenige andere herzieningen door den heer Alferio, lid der commissie, voorgedragen. Zij werden echter verworpen, nadat de vergadering de bestrijding van den heer O'Donnell had gehoord.

Men verzekert, dat de Engelsche gezant door zijne regering belast is geworden met de taak om eenige opheldering te vragen ten opzigte van den godsdienstigen grondslag der constitutie, met betrekking tot hen, die leden van de Anglicaansche kerk zijn.

De stoomboot *Saint-Louis* heeft te Cowes de mail van New-York van den 10 dezer aangebragt.

De bekendmaking der stukken betrekkelijk de conferentie te Ostende tusschen de heeren Soulé, Mason en Buchanan, ministers van de Unie te Madrid, Parijs en Londen en welke ten doel had de aaneenhechting van Cuba aan de Vereenigde Staten, houdt de Amerikaansche pers thans zeer bezig. Algemeen werden afgekeurd de voorstellen welke in die conferentien geformuleerd zijn en door de Amerikaansche regering verworpen werden, nadat, zoo het schijnt, het voorstel der aanhechting begunstigd werd, toen de heer Soulé naar Spanje in hoedanigheid van minister plenipotentiaris gezonden werd met het doel om tot dat einde maatregelen voor te bereiden. De verandering, welke sedert in de inzigten der regering van Washington plaats had, gaf, gelijk bekend is, er toe aanleiding, dat de heer Soulé zijn ontslag nam uit zijne diplomatische functien, en volgens sommige Spaansche bladen is het zeer waarschijnlijk, dat de heeren Buchanan en Mason spoedig dit voorbeeld zullen volgen.

Volgens de *Evening Post* zou dit juist zijn wat de heer Marcy, secretaris voor de buitenlandsche zaken te Washington, verlangt.

Deze zou zich op eens van deze drie diplomaten willen ontslagen zien, en daarom heeft hij een put gegraven om ze daarin te doen vallen.

Met andere woorden; de heer Marcy schijnt het ontwerp tot aanhechting van Cuba begunstigd en de conferentien te Ostende uitgelokt te hebben, waar de voorstellen geformuleerd werden, die volgens de bewering der bladen van New-York, het beginsel van diefstal op groote schaal huldigen; daarna zou hij alles gedesavoueerd hebben, alle verantwoordelijkheid deswege op de schouders van de heeren Mason, Buchanan en Soulé ladende.

Wij bekennen, dat de lezing van de *Evening Post* ons niet de meest waarschijnlijke voorkomt. Dit machiavelisme van den heer Marcy om drie Amerikaansche diplomaten over boord te werpen, schijnt ons minder waarschijnlijk dan dit: de regering van Washington heeft het ontwerp tot aanhechting van Cuba aanvankelijk gunstig ontvangen en over de verwezenlijking daarvan ernstig nagedacht. Maar met het oog op den tegenstand, welke ieder zoodanig voorstel te Madrid ondervonden heeft, en den steun, dien Spanje bij de groote Europesche Mogendheden zou vinden, zoo de Vereenigde Staten hun toevlugt tot geweld hadden genomen, is men teruggedeinsd. Zietdaar, meenen wij, de waarheid. De berigten uit Cuba zijn, overigens, zeer gunstig.

Alles verkeerde in de meest volmaakte rust; maar de blokkade der havens belette bij voortduring het binnenzeilen van vreemde schepen, en stremde alzoo het handelsverkeer.

FRANSCHE POST.

De discussie over het wetsontwerp op de dotatie en recrutering van het leger is thans reeds tot art. 5 genaderd.

— Men meldt als vrij stellig, dat de heer Alex. Dumas de zoon, de schrijver van den met roem bekenden *Demi Monde*, door keizer Napoleon zal worden gedecoreerd.

— De heer Godchaux, fabrikant en lid der kamer van koophandel is door de regering van Luxemburg geaccrediteerd als bijzondere commissaris bij de Keizerlijke commissie voor de algemeene tentoonstelling.

— De correctionnele regtbank te Lyon heeft eene vrouw veroordeeld tot vijftien maanden gevangenisstraf, die zich eene industrie van maakte om aan vrouwen een drank te verkoopen, welke haar minnaars moest bezorgen.

De meeste vrouwen, welke zich op die wijze lieten om den tuin leiden waren reeds oude vrijsters.

Binnenland.

's Gravenhage, 28 Maart.

Z. M. heeft, tot belooning dergenen van het leger in Nederlandsch Indie, die zich hebben onderscheiden bij de in de maanden Julij en Augustus 1854 plaats gehad hebbende krijgsverrigtingen in de Wester-afdeeling van Borneo, 1o. benoemd tot ridders der 4de kl. van de Militaire Willemsorde; de kapiteins G. M. Verspijck en C. F. Koch; den 1sten luit. P. M. Gallas; den 2den luit. L. W. A. Kessler; den adjudant-onderofficier vaandeldrager G. van Heerde; den serg.-maj. E. B. de Haan en de flankeurs H. Greve en H. Bronk; allen van het wapen der infanterie; en 2o. bij afzonderlijke dagorders, zoo in Indie als in Nederland, eervol doen vermelden: den majoor D. L. de Brabant; den kapit., chef van den staf der expeditie C. M. H. Kroesen; den 1sten luit.-adjud. van den komm. der expeditie J. V. Kriesfeld; den 1sten luit.-adjud. F. J. M. Westerbaen Schmidt; de 2de luit. M. A. E. Phaff en J. Conrad; den sergeant L. Schmidt; den korporaal C. M. Hartje; de flankeurs J. P. A. Sloots, C. J. Bottemanne of Bottenanne, J. C. Kinnig, S. van Zoest en P. J. Janssens, en den walbusschutter G. L. Lutgens, allen van het wapen der infanterie.

—

Z. M. heeft, ter eervolle belooning ter zake van de in 1853 en 1854 plaats gehad hebbende krijgsverrigtingen in de Wester-afdeeling van Borneo, alsnog ter zake zijner verrigtingen in 1853, benoemd tot ridder der 4de klasse van de Militaire Willemsorde, den bij het leger in Oost-Indie dienenden sergeant der infanterie C. F. Vergracht.

—

Z. M. heeft den Minister van Finantien, den heer A. Vrolik, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van kommandeur der orde van den Heiligen Mauritius en Lazarus, hem door den Koning van Sardinie geschonken.

—

Z. M. heeft benoemd: tot griffier bij het kantongeregt te Doetinchem, mr. E. J. J. Colson Aberson, advocaat te Zutphen; tot griffier bij het kantongeregt te Oldeberkoop, jhr. mr. van Suchtelen van de Haere, plaatsvervangend kantonregter te Bergum en advocaat te Oenkerk.

—

Z. M. heeft aan den heer C. J. Laarhoven, op verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der directe belastingen, accijnsen en der Rhijnvaartregten te Gorinchem c. a., behoudens aanspraak op pensioen, en benoemd tot ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Veere, den heer P. R. van Visvliet, thans ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Loosdrecht.

—

Z. M. heeft goedgekeurd de beroepingen van predikanten, uitgebragt door de kerkeraden der Hervormde gemeenten van Oosterbeek, op W. Zegers Jzn., predikant te Wijk bij Heusden; van Berkerwoude en den Achterbroek, op G. E. B., candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Noordholland; van Dronrijp, op J. F. Escher, theol. dr., predikant te ... en Boer.

De *Amsterdamsche Courant* meldt, dat door den heer ... L. van Vliet is ingediend een adres aan den Min. van Kolonien, waarin die heer, naar aanleiding van het ... der Tweede Kamer, dd. 3 Maart jl., vraagt schadeloos...

ding voor zijne verwijdering uit de Preanger regentschappen.

Dit adres was ons reeds eenigen tijd bekend, en nu de *Amsterd. Ct.* er een uittreksel van geeft, meenen wij het thans *in zijn geheel* aan onze lezers te mogen mededeelen:

EXCELLENTIE,

De Commissie uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal, tot onderzoek der inlichtingen, welke door den Heere Minister van Koloniën gegeven werden, ter voldoening aan de besluiten der Kamer van 1 December 1852 en van 23 Mei 1854, ter zake eener reeks van handelingen, door den ondergeteekende bij de Tweede Kamer beklaagd, van oordeel geweest zijnde, »dat hare »taak zich bepaalde tot het onderzoek of, in verband met die »inlichtingen, voldoende bleek, dat de beklaagde handelingen »zijn verrigt overeenkomstig algemeene of bijzondere wettelijke »bepalingen, binnen de grenzen van bevoegdheid der magt van »wie zij uitgingen, en met inachtneming der voorgeschreven »vormen,» heeft als slotsom harer beschouwingen te kennen gegeven, dat des ondergeteekende ontzetting als procureur bij den Raad van Justitie te Sourabaya en zijne verwijdering uit Ned. Indië, hebben plaats gehad krachtens wettelijke bepalingen, en binnen de grenzen van bevoegdheid der magt van wie zij uitgingen (iets, hetwelk trouwens niet door den ondergeteekende was betwist: zijn beklag is, dat er geen deugdelijken grond bestond, om de bedoelde wettelijke bepalingen op hem toe te passen, — om van de bedoelde bevoegdheid ten zijnen opzigte gebruik te maken) en dat de gronden, welke geleid hebben tot des ondergeteekende ontzetting als procureur, — noch die, welke geleid hebben tot zijne verwijdering uit Ned. Indie, — noch die, welke geleid hebben tot billijking dezer handeling door het Oppergezag in Nederland »geen punt van onderzoek of onderwerp van beoordeeling voor de Kamer kunnen uitmaken.»

Daarentegen is door de Commissie, omtrent des ondergeteekenden verdrijving uit de Preanger-Regentschappen en de wijze waarop die heeft plaats gehad, te kennen gegeven, dat deze »haar niet is gebleken door eenige wettelijke verordeningen ge»regtvaardigd te zijn,» alsmede »dat zij niet mag onopgemerkt »laten de schade, ten gevolge dier in haar oog niet gewettigde »verwijdering, door het later verbranden zijner goederen, aan »den adressant veroorzaakt.» De Commissie betuigde woordelijk: »ter wettiging der verwijdering zelve, niet te kunnen aannemen »de eeniglijk daartoe aangehaalde publicatie van 9 Januarij 1821 »(n°. 6), welke, met het oog op hare aanleiding, handhaving »namelijk van het toen bestaande stelsel van administratie, ken»nelijk eene andere strekking heeft; welke daarenboven de be»schikking, bij overtredingen te nemen, van het Gouvernement »zelf, niet van den Resident wil doen uitgaan: welke einde»lijk door de publicatie van 10 Januarij 1834 (n°. 8) hare wer»king schijnt te hebben verloren;» — wijders betuigde de Commissie: »nog veel minder bepalingen aangetroffen te hebben, »welke de niet wedersprokene feitelijkheden zouden wettigen, »ter gelegenheid der verwijdering tegen den adressant gepleegd;» een getuigenis waarin de Commissie verklaarde »zich te verheugen, »omdat haar die niet bestaanbaar voorkomen, met de bescher»ming van persoonlijke veiligheid, waarop ieder ingezeten van »Ned. Indië aanspraak behoort te maken.»

Deze beschouwing der beklaagde handelingen noopte der Commissie voor te stellen: dat de Kamer de inlichtingen door den Heere Minister van Koloniën gegeven, omtrent de ontzetting als Procureur en de verwijdering uit Ned. Indië, »voor kennisgeving zou aannemen» en »dat zij, *»zich vereenigende met »het oordeel der Commissie betrekkelijk het tweede punt van »beklag»* [verdrijving uit de Preanger-Regentschappen en het wedervaren daaraan verknocht, o. a. feitelijke mishandeling, en vernieling, door brand, van alle des adressants have en goed] » van dit Verslag mededeeling zou doen aan den Heer »Minister van Kolonien.»

De beraadslaging betreffende deze conclusie der Commissie, werd, bij besluit der Kamer in de zitting van 28 Februarij jl., gesteld aan de orde van de zitting gehouden zullende worden den 3 Maart, toen aanstaande.

In deze zitting, door den Heere Minister van Kolonien, overeenkomstig de beginselen van ons Staatsregt, bijgewoond, is door Z. E. het woord niet gevraagd, noch gevoerd geworden, en werd door de Kamer besloten de conclusie der Commissie aan te nemen.

Derhalve is door den Heere Minister van Koloniën stilzwijgend berust in de beschouwingen door de Commissie voorgedragen, en is door de Kamer beslist, dat de ondergeteekende aanspraak heeft op vergoeding, wegens:

a. de verwijdering uit de Preanger-Regentschappen;

b. de wijze, waarop deze is geschied;

c. de nadeelen daardoor geleden en de winstderving daaruit voortgevloeid; in het bijzonder, de schade veroorzaakt door het verbranden zijner in de Preanger-Regentschappen achter gebleven have en goed;

een en ander met de wettelijke aankleve.

Mitsdien wendt de ondergeteekende zich bij deze tot den Heere Minister van Kolonien, met verzoek, dat het Z. E. moge behagen, bij beschikking op dit adres:

1°. te besluiten, dat met den ondergeteekende zal worden in overleg getreden, omtrent de berekening van het beloop der genoemde vergoeding, volgens de grondslagen boven vermeld;

2°. kenbaar te maken op welke wijze Z. E. zou verlangen dat overleg te doen plaats grijpen.

Opmerkelijk is het, dat de *Amsterdamsche Courant* van dit adres het eerst gewaagt, ofschoon — zoo wij meenen — de *niet*-bekendmaking voor alsnog uitdrukkelijk is verlangd geworden. Het raadsel kan intusschen geacht worden, voor oplossing vatbaar te zijn, wanneer men aanneemt, dat de aanmerkingen, die de *Amst. Ct.*, » in vredelievenden zin » op het uittreksel laat volgen, bestemd zijn om het publiek voor te bereiden op de inwilliging van den billijken eisch des heeren van Vliet.

Opbrengst der algemeene collecte voor den watersnood.

Totaal van de vorige opgaven	*f*	363.092,81
Wijnbritseradeel	»	1.795.37
Wonseradeel	»	742.15½
Numansdorp gez. Buitensluis	»	508.77
Kralingen	»	506.47
Bergambacht	»	487.50
Rauwerderhem	»	468.39
Berkenrode	»	259.75
Wijhe	»	249.00
Oudewater	»	245.14
Waalwijk	»	212.00
Hemelumer, Oldephaart en Noordwolde	»	191.63½
Boskoop	»	191.33½
Klaaswaal	»	187.00
Sommelsdijk	»	170.00
St. Maartensdijk	»	124.20½
Zuid-Beijerland	»	81.00
Giethoorn	»	75.00
Hekendorp	»	63.00
Katendrecht	»	62.75
Ammerzeel	»	51.50
Baardwijk	»	34.25
Heerewaarde	»	30.00
Stavoren	»	15.85
Onwaard	»	10.20

Bij Burgemeester en Wethouders alhier, is, ten behoeve voor de noodlijdenden ten gevolge van den watersnood van H. K. H. Prinses Marianne der Nederlanden, de som van *f* 1000 ontvangen.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ter leniging der ellende, waarin zoo velen in Nederland door den laatsten watersnood gedompeld zijn geworden, onder dagteekening: « 's Bosch 26 Maart 1855. » van B. V., aan wiens woning den 20sten Maart jl. niet zou zijn gecollecteerd, ontvangen een muntbiljet groot vijftig gulden.

* Gisteren avond werd er in de zaal *Diligentia*, een waar muzikaal feest gevierd. Het tweede groot vocaal en instrumentaal concert van Mevr. Jenny Goldsmidt, geboren Lind, met medewerking van den heer Otto Goldschmidt. Dit concert werd vereerd met de tegenwoordigheid van H. M. de Koningin, van H. K. H. prinses Hendrik, van Z. D. H. den hertog van Saxen-Weimar-Eisenach en HD. dochter prinses Anna, alsmede Z. D. H. prins Nicolaas van Nassau. Een zeer talrijk publiek was vereenigd, hetwelk zich bij de eerste verschijning van de beroemde zangeres beijverde haar met levendige toejuichingen te verwelkommen. Zij voerde gedurende dezen avond vier stukken uit als:

1o. Recitatief en air: « Ma la sola » van de opera Béatrice di Tenda, van Bellini; 2o. Air de l'opera la Flute enchantée. Non Paventar, van Mozart; 3o. Trio voor zang en twee fluiten uit de opera: Feldlager in Schlesien van Meijerbeer; en 4o. Ich muss nun einmal singen, chanson van W. Taubert. Na de uitvoering van elk dezer stukken, werd de hoog begaafde zangeres teruggeroepen en begroet op eene wijze, die haar de overtuiging gaf hoe hoog zij het publiek had weten te stemmen en in vervoering te brengen. Telkenmale verschafte zij aan de aanwezigen het onuitsprekelijk genoegen het laatste gedeelte, ja zelfs op het einde verschillende coupletten te herhalen, waarvoor men haar op nieuw met geestdrift innigen dank betuigde. Hoe zeer dit haar aangenaam trof, gaf zij met liefталige waardigheid te kennen. Na al hetgeen er in vroeger en vooral in de laatste dagen in binnen- en buitenlandsche dagbladen over Jenny Lind geschreven is, is het wel overbodig in breede ontwikkeling over haar groot talent te treden. Zij sleept het publiek door haar zoet luidenden en innemenden zang mede; het zachte en krachtige, het buigzame en afwisselende, eindelijk het hooger vervoerende van hare stem brengt op den aandachtigen toehoorder een diepen indruk te weeg, die door het eigenaardige van de stem zelve, niet ligt zal worden uitgewischt. Wat zullen we toch zeggen van het uitgevoerde Trio voor den zang en de twee fluiten, waar men ter naauwernood kon onderscheiden, of de stem der zangeres dan wel het speeltuig, de schoone, de zachte, de melodieuse toonen voortbragt? Wat zullen we zeggen van het overheerlijk liedeke, waarmede deze luisterrijke soirée besloten werd, *Ich muss nun einmal singen*, dat als in toonen geschreven werd ter vertolking door Jenny Lind, en in woorden, ter overbrenging in onze moedertaal door Dr. Heije, die zoo we juist heden zagen, deze gedachte is vooruitgesneld in eene Herinnering aan Goldschmidt-Lind. Elk couplet, elk woord bijkans van dit lied, werd gretig opgevangen en wekte toejuichingen. Zoo leverde deze soirée eene gelegenheid te meer tot het brengen van innige hulde aan haar, die zulke heerlijke ongewone gaven als zangeres heeft erlangd, waarmede zij zonder moeite, we zouden haast zeggen naar willekeur toovert, en die zij nog meer siert door het aanminnige edel- eenvoudige, goedige van hare individualiteit.

Toen zij, na de uitvoering van het trio teruggeroepen werd, was zij het die de heeren Furstenau en Botgorschek, de fluitisten, die haar begeleid hadden, trachtte over te halen de huldebetooning van de aanzienlijke schare met haar te deelen; maar die hoogstverdienstelijke toonkunstenaars begrepen te regt, dat die op dit oogenblik haar *alleen* toekwam. — De heer Otto Goldschmidt heeft onderscheidene stukken op de piano uitgevoerd, die alleszins van zijne bekwaamheden getuigden. Hij legde bij die uitvoering veel gevoel en groote zuiverheid van spel aan den dag. Ook hem mogt de eer der terugroeping ten deele vallen.

Het orkest werd gedirigeerd door den heer J. H. Lubeck, en het is wel overbodig hierbij te voegen, daar de ondervinding het ruimschoots bewezen heeft, dat, waar hij de directie voert, het orkest niets te wenschen overlaat.

« *Ich muss nun einmal singen*, » waren de laatste woorden, die we gisteren avond van Jenny Lind vernamen. Bestond er bij haar twijfel waarom zij zong? Bij allen, die haar eens gehoord hebben, kan die twijfel niet overblijven, bij allen was het om den wensch te gevoelen, om die krachtige, welluidende en vervoerende stem nogmaals te hooren. Men hoopt, dat de edele zangeres dat genot aan onze kunstminnaars niet zal onthouden, de zangeres die wedijvert met de vogelen der lente. Zij zal wél doen het « *Ich muss nun einmal Singen* » ook later te herhalen. Althans het publiek der residentie heeft gisteren avond nog geen afscheid willen nemen van de onvergetelijke JENNY LIND.

* Morgen avond zal door de gunstig bekende pianiste, Mej. R. Girschner, in de zaal van het Hoogduitsche theatre alhier, eene soirée musicale gegeven worden, onder medewerking van Mw. Ponsin en van den heer Hartering.

De roem, welken Mej. Girschner op verschillende concerten heeft ingeoogst, is, op zich zelf reeds een waarborg, dat deze soirée veel kunstgenot belooft. Wij kunnen dan ook alle liefhebbers en beoefenaars der muzijk ten zeerste aanbevelen om deze soirée musicale met een bezoek te vereeren.

* Z. D. H. Prins Nicolaas van Nassau en H.D. adjudant, hebben gisteren het middagmaal gebruikt bij H. M. de Koningin-moeder.

* Heden is in de Maliebaan ter eere van Z. D. H. prins Nicolaas van Nassau, eene wapenschouwing gehouden over de alhier in bezetting liggende dragonders en artillerie. Z. D. H. werd van wege den Koning vergezeld door Z. M. adjudant, Jhr. de Casembroot. H. M. de Koningin woonde in een rijtuig, deze revue bij.

* In de zitting van den Hoogen Raad der Nederlanden (kamer van strafzaken) is heden behandeld het beroep in cassatie van Hendrik Beekman, tegen een arrest van het Hof in Gelderland, waarbij hij, wegens brandstichting, veroordeeld is tot de straffe des doods. Het rapport werd uitgebragt door den raadsheer Gockinga, terwijl het beroep werd geadstrueerd door den heer Mr. G. M. van der Linden. De Proc.-Gen. zal in deze zaak den 4 April a. s. conclusie nemen.

* De gewone audientie van den Minister van Marine zal Vrijdag aanstaande geen plaats hebben.

De heer A. C. Legel, hofleverancier alhier, is op het denkbeeld gekomen, om 20,000 pas uit Schotland aangebragte oesters, ten voordeele van de ongelukkigen door den watersnood te verkoopen. Van deze 20.000 staat hij de geheele opbrengst voor zijne lijdende natuurgenooten af. De 100 heeft hij op *f* 3 gesteld. Binnen acht dagen hoopt hij de 20.000 te hebben opgeruimd. Om een waarborg te geven aan het geëerde publiek, dat al de gelden zullen worden gestort, heeft hij de heeren P. H. Noordendorp, Hofspui, en S. J. van den Bergh, Schoolstraat, verzocht, zich met den verkoop der kaarten te belasten. Bij die heeren worden de kaarten gehaald en betaald; op afgifte van welke kaarten te zijnent de oesters door hem aan huis zullen bezorgd worden.

* Wij maken er ons een genoegen uit, zegt het dagblad, naar aanleiding van een in het te Stuttgardt uitkomende Fransche dagblad *le Semeur*, geplaatst artikel, melding te maken van de goede ontvangst, welke aldaar onze voormalige stadgenoot, Mejufvrouw Leich, ondervindt. Het blad zegt, dat deze jeugdige Hollandsche kunstenaresse, onlangs te Stuttgardt aangekomen, aldaar op eene waarlijk onderscheidende wijze zanglessen geeft. Hare methode voegt er het blad bij, is uitmuntend, hare stem is beurtelings vol gratie, gevoel en kracht. Zij heeft ook op concerten verdiende toejuichingen ontvangen.

* Te Alphen is dezer dagen in hechtenis genomen Cornelia P. dienstbode, die verdacht wordt gehouden brand te hebben gesticht. De brand had geen ernstig aanzien, en is spoedig door het aanbrengen van eenige emmers water gestuit.

Van regeringswege zijn ter beschikking der Hollandsche maatschappij van landbouw gesteld: 1o. een exemplaar van het Fransche besluit van 23 Februarij jl., bevattende de aankondiging en reglementaire bepalingen nopens eene van 1 tot 9 Junij aanstaande te Parijs te houden algemeene tentoonstelling van in- en uitlandsch vee, waarbij eene uitdeeling van medailles en prijzen zal plaats hebben; en 2o. afschrift van een daartoe betrekkelijken brief van den Franschen gezant van 19 dezer.

Men schrijft uit Londen, van den 21 Maart. Gisteren is het Engelsch eskader, uitmakende de voorhoede der Oostzee-vloot, te Portsmouth in zee gestoken, zich begevende naar de Oostzee. Het vertrek der geheele vloot onder bevel van admiraal Dundas zal weldra volgen.

Der scheepvaart onder neutrale vlag zij de meeste omzigtigheid aanbevolen, opdat zij niet, ter zake van de blokkade van Russische havens, soortgelijke onaangenaamheden of verliezen ondervinde als in het afgeloopen jaar door enkelen ondervonden zijn. *(St.-Ct.)*

Blijkens eene van den Nederlandschen vice-consul te Venetie ontvangene opgave, is die haven gedurende de laatste helft van het afgeloopen jaar door 5 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden. Hiervan kwamen er van Amsterdam 1 met geraffineerde suiker en machinerien; van Rotterdam 2 met geraffineerde suiker en tabak; van Newport 1 met ijzeren spoorstaven; en van New-Castle

1 met steenkolen, ijzer en koffij, Van deze schepen vertrokken: 1 naar Rotterdam met hennep; naar Liverpool 3 met hennep, akerdoppen, zwavel, cremortartarie, sumak lijnzaad, talk enz.; en naar Londen 1 met glaswerk, hennep, lompen, huiden enz. Voorts vertrok gedurende hetzelfde tijdstip van Venetie 1 vreemd vaartuig naar Dordrecht met hennep, wol enz.

Men leest in den *Nederlander*:

Te Utrecht verhaalt men elkander — en die het doen schijnen het wel te kunnen weten, — dat bij de algemeene collecte van Dingsdag ll. voor de nationale ramp van den watersnood de Roomsch-Katholieken aldaar vrij algemeen hunne gaven hebben teruggehouden. Zoo ontving b. v. het collecterend raadslid bij eene zeer aanzienlijke en rijke weduwe een dubbeltje, bij een lid dierzelfde familie een vijfje enz.

»En toch zal het Roomsche Noord-Braband en Maas en Waal gaarne de vruchten dier collecte plukken. Zouden die Roomschen niet gegeven hebben? Wij weten het van hen beter. Maar zij hebben gegeven aan wie zij vertrouwden. Wij laten gaarne aan anderen over te beoordeelen, of zij zoo doende goed handelen. Ook is over geven geen kritiek geoorloofd. Maar zeker is, dat als $\frac{3}{4}$ deel der bevolking zoo denkt, algemeene collecten niet zijn aan te raden. Dan moet ook eene algemeene collecte door de kerkelijke besturen bij de leden der onderscheidene kerkelijke gemeenten plaats hebben. Dan moet de ondersteuning ook door de kerk aan hare leden komen. En kwamen dan de Roomschen te kort, zoodat zij waarlijk zich zelve niet helpen konden, dan zou de Protestantsche liefdadigheid niet op zich laten wachten, maar de eerste zouden dan ten minste moeten gevoelen en erkennen, dat zij door de liefde der Hervormden waren geholpen.»

De *Tijd* geeft daarop heden het navolgende antwoord:

»Wij kunnen de lage aantijging niet geheel onbesproken laten, nu het niet een orgaan van het roode Protestantismus, maar één blad is, dat zich tot dusverre eerbiedigde, en thans zich tot het nederschrijven van regels als de aangehaalde verlaagt.

»De *Nederlander* beschuldigt de Katholieken te Utrecht, dat zij, bij de algemeene collekte, vrij algemeen hunne gaven hebben teruggehouden, doch «dat zij gegeven hebben aan wie zij vertrouwen.» Wij sommeeren den *Nederlander* het bewijs te leveren, dat hij tot het uitspreken der beschuldiging geregtigd was. Blijft hij daarmee in gebreke, dan willen wij gevraagd hebben, welke qualificatie sterk geeoeg is om de gevoelens uit te drukken, welke de beschuldigende taal van den *Nederlander* en de gevolgtrekkingen daaruit door hem afgeleid, bij elken weldenkenden moeten opwekken?»

Men verneemt, dat met den uitersten ijver aan de voltooijing van den spoorweg van Antwerpen naar den Moerdijk wordt gearbeid. Meer dan 1000 arbeiders zijn daaraan werkzaam; men hoopt dat de weg over zijne geheele lengte vóór het openen der groote wereld-tentoonstelling te Parijs gereed zal wezen.

Een Saksisch boschwachter, Gastt genaamd, die 82 jaar oud is geworden en zijn geheim niet met zich in het graf wil nemen, heeft in de *Leipziger Zeit.* het volgende middel bekend gemaakt tegen den beet van een dollen hond, welke hij sints 50 jaren met het beste gevolg op menschen en dieren heeft aangewend: men neme dadelijk warme azijn of laauw water, wassche de wonde uit en drooge ze. Dan giet men eenige droppels mineraal zoutzuur in de wonde; daar minerale zuren het speeksel vergift oplossen, zal men de rampzalige werking er van voorkomen.

Uit Nieuwerkerk op d'IJssel meldt men ons als eene bijzonderheid dat bij C. Boerop, koopman aldaar, de eerste nieuwe aardappelen gerooid zijn, welke, hoewel niet groot van stuk, echter goed van smaak waren. (*R. Ct.*)

Naar men verneemt, bestaat het plan om eene stoombootdienst daar te stellen tusschen het eiland Texel en Amsterdam, met aandoening van het eiland Wieringen, Medemblik en Enkhuizen, ten vervoere van personen, goederen en vee. Blijkens rondgaande circulaire, bestaat het plan om daartoe een kapitaal te negotieren van ƒ50,000 in aandeelen van ƒ500 en ƒ1000. Zaakkundigen houden de zaak voor eene nuttige en gewenschte onderneming, die eene zekere geldbelegging belooft. (*H. bl.*)

Utrecht, 27 Maart. De hoogleeraar H. E. Vinke heeft gisteren het Rectoraat onzer Academie aan zijn opvolger, den hoogleeraar J. van Hall overgedragen, met het houden van eene redevoering: *de vera fidei Christianæ notione, nostris præsertim temporibus, memoria tenenda et in omnium animis imprimenda*, d. i. over de noodzakelijkheid, om, vooral in onzen tijd, de ware beteekenis van het Christelijke geloof in gedachte te houden en in aller gemoed in te prenten.

De gewone serenade van het studentencorps, aan den aftredenden en aankomenden rector te brengen, is ditmaal, om reden der gedrukte tijdsomstandigheden, niet gehouden, maar uitgesteld tot de maand Junij.

— Den 24 zijn aan onze hoogeschool bevorderd:

De heer E. Bergsma, uit Utrecht, tot doctor in de regten, na de verdediging van zijne dissertatie over de Weeskamers, zoodals die vroeger in Holland en Zeeland bestonden;

de heer C. J. P. Winkler, med. doctor te Veendam, tot doctor in de verloskunde, en

de heer E. R. von Eichstorff, tot doctor in de verloskunde, beiden na de verdediging van eenige *Theses obstetricitæ inaugurales.*

Almelo, 26 Maart. Eene collecte ten behoeve der noodlijdenden door de overstrooming, door de heeren Salomonson te Manchester gehouden, heeft de belangrijke som van ƒ6000 opgebragt. Wanneer men in aanmerking neemt, dat genoemde collecte niet algemeen was, en die som door een gering aantal personen bijeengebragt werd, dan kunnen wij niet nalaten, terwijl teregt de Nederlandsche liefdadigheid overal wordt geroemd, onze hulde toe te brengen aan de milde gevers te Manchester, en vooral aan de heeren Salomonson, aan welker bemoeijing de hulpbehoevenden die som te danken hebben. Zij hebben getoond hunnen geboortegrond niet te hebben vergeten, al is Groot-Brittanje hun tweede vaderland geworden. (*N. R. Ct.*)

Ingezonden Stukken.

1

Aan de redactie van de Grondwet.

Niet zonder bevreemding, mijnheer de Redacteur! heb ik in de *N. Rott. Ct.* aangekondigd gezien de uitgave, *ten voordeele der algemeene armen van Rotterdam en 's Hage*, van het portret van Mejufvrouw GEISMAR, eerste chanteuse bij onze fransche opera, in 't kostuum van *Valentine* uit de »*Huguenots.*»

Ik heb mij afgevraagd, of die uitgave *die* beteekenis moet hebben, dat de Nederlanders zoo weinig kunstzin bezitten, dat ze niet schromen *de hoogste eer* te geven aan eene, niet meer dan zeer *middelmatige artiste*, wier toekomst als 't ware bedorven is door de vleijerij van een kleinen kring aanbidders, die eene soort van claque gevormd hebben om, door ongepast geklap en belagchelijk huldebetoon, elken lust tot verdere volmaking in de jeugdige zangeres uit te dooven?

Ik heb mij afgevraagd, of de geheele *speculatie* ook is eene *mystificatie;* immers hoe kan men juist eene rol kiezen, die goed *gespeeld*, maar *zeer slecht gezongen* wordt?

Ik heb mij verder afgevraagd, of de uitgave is inderdaad gedicteerd door een gevoel van *weldadigheid*, dan wel of de zwakke zijde van den Nederlander wordt aangetast, om tot de bevrediging van eene, minstens genomen ongemotiveerde ijdelheid te geraken?

Tot een bepaald antwoord kon ik niet komen, maar wél ben ik overtuigd:

dat Mlle Geismar's middelmatige talenten volstrekt niet verdienen, dat haar afbeeldsel door den druk worde vereeuwigd;

dat zoo iets alleen hen, die er deel aan nemen, belagchelijk kan maken;

dat er ook geen verdienste in zit, om zich, *ten voordeele van de armen,....* te laten portretteren en *vergoden;*

want dat, indien werkelijk zoodanig gevoel Mlle Geismar bezielde, zij dan ook niet had behooren te weigeren, zoo als men zegt, dat ze gedaan heeft, om te zingen op de soirée, die sommige artisten van onze opera, bijgestaan door Mlles Ferni morgen avond, *ten voordeele van de overstroomden*, geven, en zulks op grond, *dat zij niet twee avonden achtereen zingen* KAN. (Zij zingt *heden avond* te Rotterdam.)

Eene zangeres, die niet in staat is twee avonden achtereen te zingen, is ze zoo uitstekend, dat ze verdient geportretteerd te worden? Het is belagchelijk.

Met de plaatsing dezer regelen zult UEd. verpligten:

Een vijand van vleijerij en van kwalijk geplaatste eigenliefde.

Aan de Redactie van het Dagblad »de Grondwet.»

De geachte Gorcumsche Onderwijzer *Harrebomée* zegt in zijne, verleden jaar (Februarij) uitgegeven merkwaardige Brochure: »*Ter berekening en beoordeeling van weduwfondsen*»: »Het is mijne bedoeling, dat mijn *lezer* ook een *rekenaar* zij.» Vervolgens waarschouwt die bekwame schrijver ten ernstigste *tegen* het weduwfonds der Heeren Te Winkel en Rietveld, gevestigd te Amsterdam.

Dat zelfde deden vroeger de Heeren *Stamkart* en *Lobatto* met niet minder klem en tevens helder betoog; en het was op grond van het door die beide, boven al, *bevoegde* Regters over bedoeld fonds uitgesproken *Doodvonnis*, dat ik te Utrecht, in den tijd, mijne mededeelhebbers (nagenoeg *honderd* in getal) op ons onderling belang opmerkzaam maakte, teneinde dan, na *gezamelijk overleg* tot een *verstandig besluit* te komen. De geschiedenis van dat *gezamelijk overleg* is te lezen in eene in 1853, te Utrecht, door den Boekhandelaar J. D. Doorman, uitgegeven Brochure, getiteld: WAT ER TE UTRECHT GEDAAN IS: *een ernstig woord aan al de deelhebbers in* het *Te Winkel Rietveldsche Waarborg-genootschap voor Weduwen, gevestigd te Amsterdam.*

Ik zal dus hier niet verder treden in eene nog nadere beoordeeling dezer, reeds vóór lang en voor goed, door de wetenschap en het gezond verstand, beiden, afgedane, uitgemaakte en veroordeelde zaak, maar alleen, in antwoord op het door U, *ten voordeele*, en als *tot aanbeveling* van het *Te Winkel-Rietveldsche Fonds*, geplaatste artikel (Grondwet, Nr. 568, 23 Maart) één enkel punt, op mij doelende, daaruit toelichten.

De zoo hij zegt »*onbaatzuchtige*» schrijver van dat stuk (wiens naam ik, volgens zijne aanbieding, gaarne door U zal vernemen) meent, dat *ik*, met nog eenige andere Leden, die ons van de *onhoudbaarheid* dezer Weduwenkas overtuigd houden »*op twee krukken of gedachten blijf hinken*», maar (zonder beeldspraak!) »beter zouden doen, »een Fonds uit te treden, waarin wij toch geen vertrou»wen meer stellen.»

Zie *dat* punt alléén wil ik toelichten. Wij, die zeer goed weten, dat, met een jaarlijkschen aanwas van *vier honderd* leden, het Fonds nog *zes* jaren bestaan kan; wij, die reeds honderden en enkelen onzer zelfs meer dan *duizend* guldens er, onnadenkend en op *goed* (?) voorbeeld, in gestort hebben, wij, die meerendeels den vollen zomertijd des levens reeds bereikt, of wel achter den rug hebben; wij, die soms door gebrekkige gezondheid, nu en dan wel eens aan den dood herinnerd worden; wij hebben, om enkele dezer redenen, of om die allen te zamen, besloten, ook in de *laatste levensdagen* van het *Te Winkel-Rietveldsche Weduwfonds*, Leden van dit Genootschap te willen blijven, opdat, wanneer het graf ons eens *binnen de zes jaren* mogt opeischen, onze Weduwen tenminste nog *éénige* schadeloosstelling zouden kunnen genieten voor het zoo jammerlijk door hunne echtgenooten verloren geld. Wat mij zelven, daarenboven, meer in het bijzonder aangaat, ik heb mij uit de *hoogste* klasse van deelnemers (voor ƒ1000), waarvoor ik 's jaars ongeveer ƒ100 betalen moest, veiligheidshalve, laten overschrijven in de *benedenste* gelederen (voor ƒ250), waar het mij slechts even in de ƒ20 kost. *Dát* is, in elk geval, geene doodwond, en zal mij, buitendien, bij leven en gezondheid, eene niet al te dure draagplaats bezorgen bij de ter aarde bestelling van het »kostbaar» lijk. Meer dan een der Utrechtsche deelhebbers, minder op dat voorregt gesteld, heeft echter liever maar *terstond* van zijn Lidmaatschap afgezien.

Utrecht, den 27 Maart, 1855. DR. WAP.

Per Telegraaf.

Londen, 28 Maart. In de zitting van het Lagerhuis werd gisteren avond gehandeld over de motie betreffende Polen. Die motie werd echter ingetrokken, nadat lord Palmerston verklaard had, dat hij het lijden en de regten van Polen erkende, maar dat Polen daarom evenwel geen onderwerp van onderhandelingen kon uitmaken.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 28 Maart 1855.

Nederland.	Pct.		Rusland.	Pct.	
Ned.W.Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$62\frac{1}{16}$ $\frac{1}{8}$	*Hope* 1798/1816	5	
Dito Certificat.	3	$78\frac{3}{4}$	Dito 1828/1829	5	
Dito Dito.	4	$91\frac{3}{8}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{3}{8}$	Cert. 1831/1838	5	$88\frac{3}{8}$
O. I. Leening	4		Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	88
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$	$89\frac{3}{4}$	Dito *Hope*	4	$77\frac{1}{8}$
Hand.-Maats.	$4\frac{1}{2}$		Dito *Stieglitz*	4	$75\frac{3}{8}$ $\frac{1}{2}$
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten	$2\frac{1}{2}$		Dito 1854	5	$81\frac{15}{16}$
Dº *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$	50	Inschr. Assig.	6	
Frankrijk.			Certific. dito.	6	$60\frac{1}{4}$
Obligatien	3		**Polen.**		
Spanje.			Obligatiën	4	
Nieuwe	1	$18\frac{1}{4}$ $\frac{5}{16}$			
Dito Buitenl.	3		**Oostenrijk.**		
Dº Binnenl. 6/m.	3	$31\frac{3}{8}$	Metaliek	5	$62\frac{7}{8}$ 63
Bew. Sp. Com.		$5\frac{5}{16}$ $\frac{1}{4}$	Dito bet. Amst.	5	$74\frac{1}{4}$
Amort. Schuld.			Dito Nation.	5	$67\frac{1}{4}$
Portugal.			Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	$32\frac{1}{4}$
Londen nieuwe.	3	$88\frac{9}{16}$ $\frac{5}{8}$	Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	$82\frac{1}{4}$
Dito uitgest.	4				

Philad., Bank-Actiën, $2\frac{7}{8}$; Mexic. te Londen, 3 pCt. $19\frac{13}{16}$, $20\frac{1}{16}$; Dito onb. $19\frac{13}{16}$, $20\frac{1}{16}$; Gren., te Londen p. s. 100, $2\frac{1}{2}$ pCt. $15\frac{3}{4}$; Dito onb. $15\frac{1}{8}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$; Dito 6, $\frac{1}{4}$; Ecuador, $3\frac{1}{16}$; Venez. $3\frac{3}{4}$ pCt. 25, $\frac{1}{2}$; Dito 1 pCt. $10\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$; Venn, onb. $24\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$.

Tot bijna onveranderde prijzen was de markt bijna kleurloos. Alleen van Amerikaansche fondsen was wederom zonderheid veel handel, en Grenada's tot verhoogde prijzen gezocht.

FRANKFORT, 27 Maart. Metalliek, 5 pCt. $65\frac{3}{4}$; 1 pCt. $31\frac{3}{8}$; dito binnenl. 3 pCt. $18\frac{1}{4}$.

LONDEN, Dingsdag 27 Maart. Consols op t. 92; N. Mexic. 3 pct. $20\frac{5}{8}$, $\frac{7}{8}$; Venezuela $25\frac{1}{2}$; dito Uitg. Spanje 1 pct. $18\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$.

PARIJS, Dingsdag 27 Maart. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. 94; pct. 69.60; Sp. binn. 3 pct. 32; dito 1 pct. $18\frac{1}{4}$.

WEENEN, Dingsdag 27 Maart. N. Metall. $82\frac{1}{4}$; Nat. $86\frac{7}{8}$; Bankactien 1006; Lombarden 102; Loten 1854 Zilver $26\frac{1}{2}$; Wissel op Londen 12.15; dito op Parijs

---

MADRID, Maandag 26 Maart. Sp. 3 pct. 32.50 pct. 18.50.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.